

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincă
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

Prezență academică: comandor r. prof. univ. Dr. Jipa Rotaru,

*„Istoria, cu seninătatea ei aspră, va judeca, în perspectiva veacurilor, a civilizației și a drepturilor,
lupta armatei noastre, jertfa neamului românesc pentru drepturi, pentru cruce și pentru dreptate”
Ion Antonescu*

OM și profesor cu ștaif și de talie Academică, comandorul r. prof. univ. Dr. Jipa Rotaru impresionează de la prima vedere. Epatează prin sobrietatea gesturilor și prin melodioasa vorbire al cărei torent se revarsă în cascade de argumente prăvălite ca un testament pe care-l lasă auditorului în șoapte bine țintite cu admirație sau în fulgerul hotărâtor, atunci când vorbește despre Voievozii și Domnii cei Mari ai neamului, precum și atunci când zugrăvește portretele oștenilor, cu deosebire marii strategii implicați în salvarea și apărarea hotarelor: Mareșalii Prezan și Antonescu.

Opera¹ sa cuprinde tot câmpul pe care s-au dus marile bătălii de către trupele terestre, aeriene și marina română în Est și Vest, în vâltoarea ultimelor două războaie mondiale. Admirația Dumnealui este fără de hotar când aduce în actualitate Pilda, Credința, Eroismul, Bărbăția, Virtutea Bravului Ostaș plugar. Lui i-a închinat cu precădere laborioasa muncă ca să scoată din arhivele îngălbenite de vreme Adevărul, pe care înțelege să-l scoată la lumină.

Din țesătura evenimentelor mereu desprinde învățătura necesară generațiilor viitoare. Pe deplin informat în analize complicate de mersul Marilor Bătălii, ale ultimelor două războaie mondiale, profesorul Dr. Jipa Rotaru are o prestație academică. Oricine parcurge breviarul științific poate alcătui o adevărată Bibliotecă Historia. Cele mai importante momente ale istoriei militare, și nu numai, sunt bine structurate savant prin metodă și cu limpezime expuse răspicat cu sens și deplin înțeles. Modestia cercetătorului recunoaște că prezentarea exhaustivă a evenimentelor nu este posibilă. Dar, orice aspect cercetat de foștii învățăcei – doctoranzi - sunt doar detalii care completează și consolidează întregul.

În 1982 am avut șansa vieții să-l cunosc pe domnul prof. univ. Dr. Jipa Rotaru, când, în Academia Militară mi-a fost conducător de grupă și profesor la cursul: *Istoria poporului român*. Apoi, peste ani, să ne întâlnim la instituția care conservă în cel mai înalt grad profesionale tradițiile armatei române: Muzeul Militar Național, dumnealui la București, iar eu ca șef de secție la Filiala Oradea a muzeului bucureștean. Și din această perspectivă pot să depun mărturie că numai caracterul ales șlefuieste și dă strălucire

¹ Jipa Rotaru: *Scurt istoric al Muzeului Militar Central; Armata română în sprijinul unirii Basarabiei cu patria-mamă; Nicolae Iorga – istoria, o datorie față de omenire; Prima bătălie navală a Marinei Române în războiul de reîntregire. 26 iunie 1941; The Flămânda Maneuvre: An Episode in the Romanian Army's 1916 Campaign; De ce a trecut Armata Română Prutul?; Primele unități militare naționale din Basarabia; Împreună pe frontul întregirii neamului Prezan-Antonescu; Armata Română în al doilea război mondial, ș.a.*

pasiunii. Obiectul, poate banal, al unui Erou, anonim până atunci, sau fapte, în aparență comune, ori neimportante au fost puse în valoare. O raclă, era pentru unii doar unul dintre cele peste un milion jumătate de obiecte, din cele 32 de colecții unice ca profil, ori din cele peste 70.000 de hărți rare, documente de patrimoniu, pe care le gestiona ca director al Muzeului. Dar nu, fiecare avea importanța și valoarea sa. Și pentru a avea acoperire afirmația mea am să relatez un episod, când la Muzeul Militar Național București se filma pentru un documentar. Nimic neobișnuit. Frecvența acestor documentare apărea în acea vreme în funcție de evenimente. Doar că de data aceasta se filma pentru a ilustra Ordinul „Mihai Viteazul”². Și ce reprezenta *racla* unde fusese așezat capul lui Mihai Viteazul de către N. Iorga, în 1920, când a fost readus la Mănăstirea Dealul, altceva decât o înviere după veacuri a conștiinței noastre la lumina amintirii lui: „Noi îi vom da capului profanat, scos astăzi spre priveala curioșilor și doritorilor de distracție, un mausoleu de marmură. Dar piatra de deasupra lui nu-l va închide. O cheie de aur vom păstra-o pentru a deschide mormântul în ceasul care se va cuveni. Cultura românească-l va pregăti, prin toate așezămintele ei, și prin acesta al nostru în care pătrunde și o rază din alt ideal. Cheia de aur o vom ținea aproape de inima noastră. Și în ziua cuvenită cu ea vom atinge mormântul, și el se va deschide pentru a crește puterea conștiinței noastre cu puterea minunată a Viteazului ce așteaptă”³. Ei bine, acea raclă a ajuns în patrimoniul Muzeului Militar Național București, iar cheia de aur o descoperise profesorul Jipa Rotaru. Miracolul a fost mare atunci când la vizionarea filmului s-a constatat o *aură* în jurul raclei! Domnul profesor n-a lăsat lucrurile așa ci a făcut cunoscut fenomenul, o casetă ajungând și în posesia Filialei Oradea. Minunea a făcut ca și obiectul să dobândească altă valoare adăugată pentru patrimoniul militar muzeal.

E știut faptul că doar uneori, salcâmul, înfloreste toamna. Semnificația o reprezintă încurajarea altor pomi pentru a înflori. Noi admirăm în fiecare primăvară cum domnul profesor Jipa Rotaru, asemenea salcâmului înfloreste, parcă tot falnic ca un stejar, mai viguros și încurajator. Ne conduce sfredelind tărâmul cercetării trecutului, din temă în temă, cu viziune, tenacitate și perseverență lăsând o adevărată „Școală istorică la Maia” cu 16 promoții de Cavaleri de Clio, grupați în *Retrăiri Istorice*.

Din cele expuse reiese spiritul de inițiativă și finalitatea practică a omului care n-a obosit la catedră nicicând. Înconjurat cu respect, stimă și considerație de foștii camarazi și subalterni comandorul Jipa Rotaru are o ținută academică exemplară în viața profesională dar și o statornică credință că familia i-a fost mediul în care s-a perfecționat și împreună a realizat performanțele pe care le prețuim cu dulce invidie. Sunt Onorat că m-a găzduit și mi-a fost în egală măsură Oaspete de seamă cu ocaziile întâlnirilor noastre de la București, Oradea și Maia.

La umbra cele 80 de ani, din care în jumătate mi-a influențat destinul meu, mă întorc și-i urez distinsului dascăl, Cavaler de Clio, **Mulți, Sănătoși și Fericți Ani!**

Asociația Națională a Cavalerilor de Clio

Decizia nr. 3/28 aprilie 2021

Pentru strălucita activitate și biruința pe Câmpul de bătălie al Istoriei Națiunii Române, în semn de Recunoaștere și Cinstire a Înaltului Devotament și al Slujirii cu Înțelepciune al Steagului Cavalerilor de Clio,

Purtătorul Însemnului se

BREVETEază

și împuternicește cu purtarea la vedere a

„BASTONUL CAVALERULUI”

Comandor r. prof. univ. emerit Dr. Jipa ROTARU

Col. r. Dr. Constantin Moșincat ~Cavaler de Clio~

² Vexi Jipa Rotaru, Ordine și decorații românești. Sugerăm alte detalii Constantin Moșincat, *Cronică de marș*, Editura Cogito, Oradea, 1996,; *Divizia 11 Infanterie pe frontul întregirii*, Editura Tipo MC, Oradea, 2006;

³ *Transilvania* nr. 5/1920